

יוזר סמילנסקי קרא לאזרחי ישראל לעצור בעד בגין

אשה תל-אביבית יצאה השבוע לבקר את בנה, המשרת בצה"ל, בקירבת הגבול הצפוני. כשחזרה העירה, התמוטטה. בעיני רוחה ראתה את בנה, חשוף בצריח הטאנק הראשון הר שועט צפונה, אל תוך המלחמה.

מוזיקן סמילנסקי

רק לשם זיקוקים של בחירות?

היא היתה בטוחה שהיא ראתה אותו בפעם האחרונה. "אל תתנו לנו!" לא היה זה מיקרה בודד. אלפים רבים מאז רחי ישראל ומאזרחיותיה נמצאו במצב דומה - מצפים בחזרה, ב"פאטאליות או בזעם לקראת מיל-חמה, שאיש לא ידע בדיוק לשם מה היא נחוצה.

את הרגשת הכלל ביטא אדם הר ידוע בשל התפרצותיו הרגשני יות מעת לעת. יוזר ("ס. יוזר") סמילנסקי, הסופר שכתב את חזיר-בת חזונה, מחנך, אישיות, בן אחיו של אחד מאבות ההומאניזם הישראלי המודרני, כתב מאמר ש בו קנה את עולמו ביום אחד.

תחת הכותרת "לא לתת להצית מילחמה!" עשה סמילנסקי, לשע בר הבריכהנסת השישית מטעם רפ"י, חסדי נלהב של דויד בן גוריון, מעשה בלתי-רגיל: הוא פנה אל אזרחי ישראל בקריאה לעצור בעד ראש-ממשלתם.

"אזרחים!" קרא בהתרגשות ב"סוף מאמרו, "ראו מה לפניכם! הרימו קולכם! אל תהיו נגררים להתחלה, שסופה יפול על ראש כולנו! החזיקו בו, במי שהולך לשרוף שיגפה - אל תתנו לו!" "בגין! בגין!" הסופר הי רגיש לא הסתפק בדברים רגשניים. הוא ניתח את סיבות המיל-חמה באיזמל של היגיון צונן, הפ ריך את כולן אחת אחת.

"צרת הנוצרים בלבנון", כתב, "שהיא כביכול גורם המלחמה, אינה צרה שרק מלחמה כללית יכולה תפתור, וגם לא תפתור: צרת הנוצרים בלבנון לא רק תיש-אר לאחר המלחמה כשהיתה, אלא אף תגדל כשהיא כפולה ומכופלת." הוסיף סמילנסקי: "גם צרת הר טילים שהכניסו הסורים ללבנון - צרת תפתר עלידי מלחמה, כל עוד יש להם מלאי בלתי-מוגבל של טילים קלי-תנועה, שכדי לסל-קם יש לחסל את מקורותיהם, כלו-מר את הסובייטים."

אך עיקר הדגש שם סמילנסקי על נקודה מכריעה: היעדר הקונ-סנוס הלאומי לגבי מלחמה זו. בעוד שבכל המלחמות הקודמות של ישראל שררה, לפחות בעת פתיחתן, הסכמה לאומית מלאה

בגין משחק במילחמה

של התנועה האזרחית הישראלית בשמיה הוא שנוי במחלוקת. ליש-ראל אינה מוקנית כל זכות טיב-עית כזאת. גם לא במהלך המיל-חמה הזעירה בינה ובין אש"ף.

מידחמה עכורה זו, הנטוי-שה בין ישראל והפלסטינים, שבה יש לישראל עליונות צבאית של אף לאחה, אינה זקוקה בהכרח לפעילות הי-אזרחית. יש לצה"ל אמצעים רבים אחרים.

השמדת הטילים אינה מצדיקה מלחמה - אלא אם כן זהו חלק מתוכנית ישראלית לפלישה ל-סוריה מכיוון זחלה - כפי שאכן טוענים הסורים.

אם ייחרסו הטילים - יבואו במקומם תוך ימים טרי-לום כובייטיים חדשים. ההי-לפה זו אינה מצדיקה אף את מותו של צעיר ישראלי אחד.

אין

כ יעד שני מספר בגין על "רצח העם" שמבצעים הסור-רים, כביכול, נגד "הנוצרים ב-לבנון".

ארה"ב

האור הירוק

נחם בגין הכחיש השו-כאילו קיבל מידי האמר-אים, "אור ירוק" לפתיחת מיי-מה, אך הידיעה על כך פורס-בביטאונים אמריקאיים אחרא-ומוסמכים ביותר.

קיום חיש סביר כי מ-שדת בגין מופיעה כמישו-זה ככדי בודי האמריקאי-כשם שהפאלאנגות מופיע-ככדי בודי בגין.

מאז עלתה לשלטון, מבק-ממשלת הנשיא רונאלד רגן ל-כיח לעמה ולעולם כי היא מס-לת להנחית מכה על ברית-המ-צות ולזכות בניצחון נגדה.

הדבר אינו אפשרי באפגנ-תאן, לא התבצע (לפי שעה) ב-לין ושקע בבוץ באל-סלוואדור ו-יתכן מאוד כי בוויינגטון ו-ליט מי שהחליט, כי סוריה ו-המקום הטוב ביותר, ואכן יש ל-כמה נימוקים טובים:

סוריה נחשבת כמדינת-חנ-סובייטית, ומפלתה תיראה כנ-לה סובייטית.

אין לסוריה גבול משו-עם ברית-המועצות, ועל כן יק-על ההנהגה ההיריה של בר-המועצות לתת לה גיבוי מלא.

נגד סוריה אפשר להפ-את צה"ל, צבא יעיל ומוכן למ-חמה, שאינו זקוק לעזרת חי-אמריקאיים.

ממשלת ישראל מוכנה ל-בהתלהבות.

אם ייכשל משאו, תוכל ל-ריקה לפתע כי ידה לא הני-במל, וישראל תישאר או לנ-האשמה בעיני העולם.

טיוליו של פיליפ חביב במר-השבוע, עלולים להיות תימרו-הסעייה, כדי להסוות מטרה זו. יתכן שזהו מסע שנועד לסו-מן הסורים, ברגע האחרון, תורים לטובת ארצות-הברית.

מצד ארצות-הברית, הח-בין הוא סביר, אך מה ל-זה וזאינטרסים של ישראל-האם לשם כך מותר להק-החשך (המשך בעמוד)

מצמו ועלידי כל שופרות התעמר-לה הרישמית, היו הטילים הסוריים בביקעת-הלבנון.

טילים אלה הוזנו לשם אחרי ש-מטוסי-קרבי ישראליים הפילו שני-מטוסים של הצבא הסורי, שעסקו בתיגבור המערך הסורי בלוחמה המקומית סביב העיר זחלה.

התעמולה הרישמית תיארה טי-לים אלה כסכנה ביטחונית חמורה לישראל, עד כי "החזרת המצב

מילחמה היא דבר נורא. כל מילחמה.

במלחמה נהרגים אנשים, נשים וילדים. במלחמה נשלחים צעיר-רים, על סף הייהם, למות, להיפ-צע, להיות לנכים.

במלחמה נהרסים בתים, מוש-מדות מישפחות, נורע הרס וחור-בן.

מילחמה היא עניין של דם ודמ-עות, שכול ויסורים.

שום מדינאי שפוי אינו מחליט-לאחוז באמצעי נורא זה, אלא-כאשר כלו כל הקיצין, וכאשר מת-קיימים כל אלה:

אין ברירה - סכנה מאיי-מת על עצם קיומה של המדינה וביטחונה החיוני, ואין כל דרך-אחרת לסילוקה.

יש הסכמה לאומית-כללית - בקרב הציבור הרחב ובקרב הנוער היוצא למלחמה.

יש יעד ברור - שעליו-חלים שני הכללים של "אין ברי-רה" ו"יש הסכמה".

גם אז תרעד ידו של המדינאי-השפוי, בחותמו על פקודת-המיב-צע.

אין סכנה

בטילים!

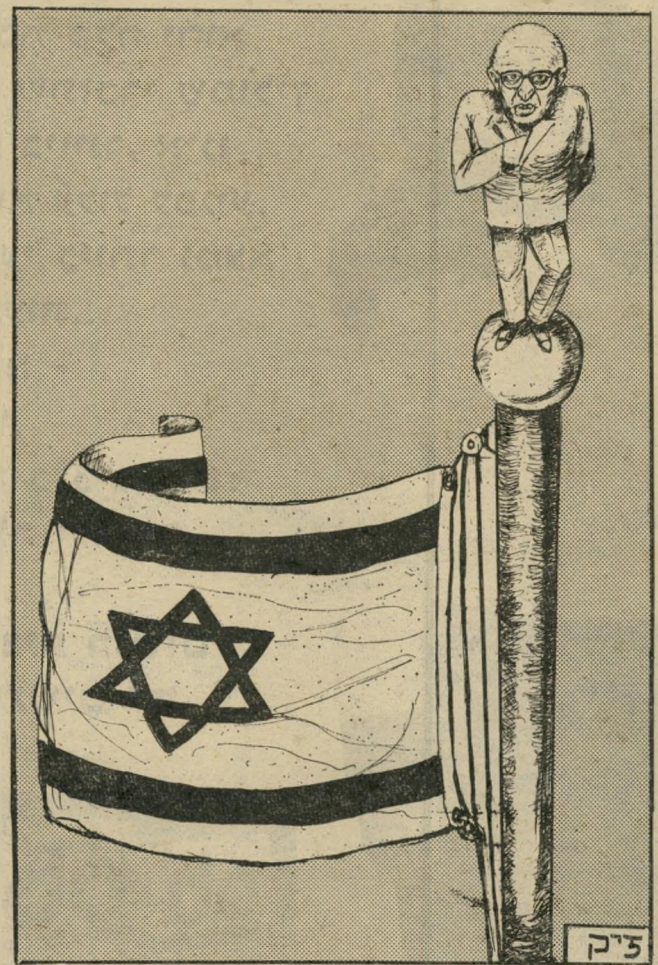
ה שבוע התנדדה המדינה-ה כולה על עיברי פי פתח של-מלחמה גדולה בצפון - ואף אחד-מן התנאים האלה לא התקיים.

לא היתה שום הרגשה של "אין-ברירה" - לא בציבור, לא בצמרת. לא היתה שום הסכמה כללית - ועל כך התריע עד בלתי-משוחד-הנעלה מכל ביקורת - הסופר-יוזר סמילנסקי (ראה במדינה). לא יכול היה להיות עד טוב ממנו.

ואילו היעד של המלחמה היה-מטושטש. הוא התחלף מדי פעם-בנאומיו של מנחם בגין, ראש-הממשלה ושר-הביטחון, שהיה-נתון במשך כל השבוע בהתקף-אויפוריה, שגרם לרבים לפקפק ב-עצם יכולתו לתפקד כראוי ולקבל-החלטות שקולות (ראה הנדון).

איזה אינטרס ישראלי-היה מונח על כף המאזניים, כאשר על הכף השנייה היו-מנחים חיייהם של צעירים-ישראלים, וגם חיייהם של-אזרחים לבנוניים וחיידי-סוריים?

העילה הרישמית למלחמה, כפי-שהוסברה עלידי ראש-הממשלה

עצמאות ישראל

לקדמותו" היא עניין חיוני לביטי-חון ישראל. וזהי טענה מופרכת מעיי-קרה. אכן, הטילים הסוריים בביקעה-עלולים להפריע לתנועת מטוסים-ישראלים בשמי לבנון. אך לבנון-אינה שטח ישראלי, ועצם קיומה

— הריעו כשיכורים לכבוד בגין, כאשר הרדיע על כוונתו לפתוח-בפעולה צבאית, אך לצעקות היס-טריות אלה של "בגין! בגין!" לא-היה הד ברחוב. לשם מה? הרחוב הסכים ב-מידה רבה עם דבריו הנרגשים

— לא רק קונסנוס מלאכותי של-עסקנים בכנסת, אלא גם בבית-וברחוב - הרי הפעם חסר הדבר-לחלוטין. אמנם, 200 באי ועידת הליכוד-בירושלים - ביניהם האבות והר-אחים של חללי המלחמה הבאה